

Emma
și panglica
misterioasă

Nadja
Julie Camel

Capitolul 1

Într-o școală nouă

Emma locuiește în Paris, aproape de **canalul** Saint-Martin. Nu are decât o stradă de traversat până să ajungă la **canalul** de-a lungul căruia merge până la școală. Pentru că nu este aşa departe, părinții i-au dat voie să parcurgă singură această distanță, cu condiția să fie foarte atentă.

Familia Emmei s-a mutat în acest cartier pe la mijlocul anului, aşa că fata nu și-a făcut încă prietene.

Copiii din clasa Emmei se cunosc bine, dar ea este puțin timidă și nu îndrăznește să se amestece în jocurile lor. Iris și Constance, de exemplu, sunt mereu împreună și par să se distreze foarte bine. Emmei i-ar plăcea să fie prietenă cu ele.

Astăzi, pentru că în timpul orei Iris și Constance nu încetează cu șusoteala, învățătoarea o mută pe Iris lângă Emma. Aceasta îi zâmbește larg, dar Iris ridică din umeri și îi întoarce spatele, încruntată.
— Dar ce vină am eu? șoptește cu tristețe Emma.

După ce termină cursurile, unii copii își spun „la revedere”, alții mai stau de vorbă înainte de a se despărți de colegi. Numai Emma pleacă singură spre casă. Nu are pe nimeni căruia să-i spună „pe mâine”.

Ajunge lângă **canal** în momentul în care **ecluza** se închide. Se reazemă de balustradă și privește. Un **bateau-mouche** așteaptă să treacă mai departe. Cât ar vrea să se plimbe cu un asemenea vaporă și să vadă Parisul! Din păcate, părinții ei nu au timp pentru plimbare.

